

C-713/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. november 25.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesfinanzhof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. július 27.

Felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

A

Alperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:

Finanzamt X

[omissis] BUNDESFINANZHOF

[omissis] VÉGZÉS

Az

A

felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél

[omissis] és

a Finanzamt X

alperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél

között 2007–2012. évi forgalmi adó tárgyában folyamatban lévő jogvitában

[omissis] R e n d e l k e z ő r é s z

I. A bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek az Európai Unió Bíróságának 2016. november 10-i Baštová ítéletével (C-432/15, EU:C:2016:855) értelmezett 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának jelentésével kapcsolatban:

A versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa a lovak elhelyezéséből, felkészítéséből és versenyeztetéséből álló egységes szolgáltatást nyújt-e a lótulajdonos részére, a tekintetben is ellenérték fejében, hogy a lótulajdonos e szolgáltatást a versenyen való sikeres részvétel esetén őt megillető díjazás iránti követelés felének engedményezésével ellentételezi?

II. A bíróság az eljárást az Európai Unió Bírósága ítéletének meghozataláig felfüggeszti.

I n d o k o l á s

I.

- 1 A felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél (a továbbiakban: felperes) lovas, aki 2007 és 2012 között (a továbbiakban: vitatott évek) „versenylovak kiképzésére szolgáló istállót” üzemeltetett. A felperes vállalkozásában a rendelkezésére bocsátott lovakat szakszerűen istállózták és gondozták, kiképezték, valamint belföldön és külföldön versenyeztették. A felperes a belföldön lakóhellyel rendelkező lótulajdonosokkal „rendelkezésre bocsátási szerződéseket” kötött, amelyek szerint e lótulajdonosok a lovaikat a felperes „rendelkezésére bocsátották”. Az egyes tulajdonosok lemondtak a lovak felkészítésével és versenyeztetésével kapcsolatos minden utasítási jogról. Megállapodtak továbbá, hogy a tulajdonosnak kellett viselnie a lovak tartásának, versenyeztetésének, szállításának, patkolókovácsának és állatorvosának költségeit, míg a felperesnek kellett vállalnia a rá mint lovasra háruló, a versenyeken való részvétellel kapcsolatos költségeket (utazási, repülési és szállodai költségek, ellátási költségek). Mivel a lóversenyeken kapott pénzdíjak kizárólag a lótulajdonost illették meg, a felek megállapodtak továbbá abban, hogy a felperes – a tulajdonos számára, annak lovával nyert – valamennyi pénzdíj és tárgyi díjazás 50%-át megtartja. Ennek érdekében az egyes tulajdonosok már a rendelkezésre bocsátási szerződéssel felerészben a felperesre engedményezték a versenyszervezővel szembeni, a díjak kifizetésére és a tárgyi díjazás tulajdonjogának átruházására irányuló jövőbeli követeléseiket. A felperes jogosult volt a tulajdonos fizetés iránti követelésébe ellenköveteléseket beszámítani.
- 2 A felperes saját és mások tulajdonában lévő lovakat egyaránt vitt belföldi és külföldi versenyeken. A felperes a lótulajdonosokkal kötött megállapodásoknak megfelelően a mások tulajdonában lévő lovakkal a versenyeken elért díjakra beszámította az ellátással, az állatorvossal, a gyógyszerekkel, a patkolókováccsal és a versenyekkel kapcsolatos és egyéb költségeket.
- 3 Egy adóellenőrzés során az ellenőr abból indult ki, hogy a mások tulajdonában lévő lovakkal belföldi és külföldi versenyeken elért bevételek az általános

adómérték alá tartoznak. Az alperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél (Finanzamt [adóhivatal, Németország], a továbbiakban: FA) ezt követően az Abgabenordnung (az adózás rendjéről szóló törvény) 164. §-a alapján elfogadta a 2015. október 8-i módosított adómegállapító határozatokat, és megszüntette a felülvizsgálatra vonatkozó fenntartást. A panasz tárgyában 2017. július 6-án hozott határozatában az FA elutasította a felperes panaszait azok megalapozatlansága miatt.

- 4 A Finanzgericht (pénzügyi bíróság, Németország, a továbbiakban: FG) előtt indított kereset szintén sikertelen volt. Az Európai Unió Bíróságának a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: héairányelv) 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával kapcsolatban hozott, 2016. november 10-i Baštová ítéletére (C-432/15, EU:C:2016:855) és a Bundesfinanzhofnak (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország, a továbbiakban: BFH) az Umsatzsteuergesetz-re (a forgalmi adóról szóló törvény, a továbbiakban: UStG) vonatkozó ítélkezési gyakorlatára hivatkozva az FG (pénzügyi bíróság) az Entscheidungen der Finanzgerichte (a pénzügyi bíróságok határozatai, a továbbiakban: EFG) 2021. évi 500. számában közzétett ítéletében megállapította, hogy a belföldi és külföldi versenyeken mások tulajdonában lévő lovakkal való részvételért járó díjazás az általános adómérték alá tartozó szolgáltatások ellenértékének minősül. A felperes a lótulajdonosokkal kötött szerződések alapján egységes szolgáltatást nyújtott, amely magában foglalta a lovak elhelyezését, felkészítését és a versenyeken való részvételt. Ezért a szolgáltatáscsomagért egyrészt az adott ló tulajdonosa megtérítette a felperes számára a tartással, a versenyekkel és a szállítással, a patkolókováccsal és az állatorvossal kapcsolatos költségeket, másrészt a felperes részesedést kapott a versenyeken elért bevételből. Következésképpen a felperes a szolgáltatását részben a lótulajdonosokat megillető díjazás egy részének engedményezése fejében nyújtotta. E tekintetben a felperes és az adott lótulajdonos közötti szolgáltatási jogviszonyról van szó, amely független a lótulajdonos és a versenyszervező közötti szolgáltatási jogviszonytól. A felperes nem szerzett saját közvetlen jogosultságokat a versenyszervezőkkel szemben. A felperes a versenyeken elért nyereség felét valójában a közte és a lótulajdonos között fennálló, kölcsönös szolgáltatások teljesítésére irányuló külön jogviszony alapján tarthatta meg.
- 5 A felperes által ez ellen indított felülvizsgálati eljárásban már csak az a kérdés vitatott, hogy a felperes olyan szolgáltatásokat nyújtott-e a lótulajdonosok részére, amelyeket a díjazás felének engedményezésével mint ellenértékkel ellentételeztek.

II.

6 1. Jogi háttér

7 a) Az uniós jog

- 8 A héairányelv 1. cikke (2) bekezdése második mondatának szövege a következő:

„A HÉA-t minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.”

- 9 A héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A HÉA hatálya alá a következő ügyletek tartoznak: [...]

c) egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás; [...]

- 10 A héairányelv 9. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„»Adóalany« az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

»Gazdasági tevékenység« a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelő-ipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.”

- 11 A héairányelv 73. cikke értelmében:

„A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.”

12 b) A nemzeti jog

- 13 Az UStG 1. §-a (1) bekezdésének 1. pontja értelmében a forgalmi adó hatálya alá a következő ügyletek tartoznak:

„A vállalkozó által vállalkozása keretében ellenérték fejében, belföldön teljesített termékértékesítések és egyéb szolgáltatások. Az adóztatást nem zárja ki az a körülmény, hogy az ügyletet jogszabályi vagy hatósági aktus alapján végzik, vagy az, hogy az ügylet valamely jogszabályi rendelkezés alapján minősül teljesítettnek.”

- 14 § Az UStG 10. §-a (1) bekezdése első három mondatának szövege a vitatott években a következő volt:

„Az árbevétel termékértékesítés és egyéb szolgáltatásnyújtás (az 1. § (1) bekezdése első pontjának első mondata), valamint Közösségen belüli

beszerzés (az 1. § (1) bekezdésének 5. pontja) esetén az ellenérték alapján kell kiszámítani. Ellenérték mindaz, amit a szolgáltatás címzettje a szolgáltatás megszerzésére fordít, leszámítva azonban a forgalmi adót. Szintén az ellenérték körébe tartozik mindaz, amit a szolgáltatás címzettjétől eltérő személy a szolgáltatásért a vállalkozó részére megfizet.”

- 15 A Finanzgerichtsordnung (pénzügyi perrendtartás, a továbbiakban: FGO) 118. §-a (2) bekezdésének szövege a következő:

„A Bundesfinanzhofot [szövetségi pénzügyi bíróság] kötik a megtámadott ítéletben tett ténybeli megállapítások, kivéve, ha e megállapításokkal kapcsolatban elfogadható és megalapozott felülvizsgálati okokra hivatkoznak.”

16 2. Az eddigi ítélkezési gyakorlat

17 a) A Bíróság ítélkezési gyakorlata

- 18 A Bíróság a Baštová ítéletében (EU:C:2016:855, 40. pont) azt a választ adta a nemzeti bíróság számára, hogy „nem minősül az e rendelkezés értelmében vett ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak a lovak heaalany tulajdonosai által lóversenyszervezők részére történő rendelkezésre bocsátása az említett lovak e versenyen való versenyeztetése céljából, ha az nem jár együtt a részvételért járó semmilyen pénzdíjjal vagy bármilyen más közvetlen díjjal, és ha csak a versenyen megfelelő helyezést elért lovak tulajdonosai részesülnek előre meghatározott pénzdíjazásban. Ezzel szemben a lovak ilyen rendelkezésre bocsátása ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül, ha azért a verseny szervezője részéről a szóban forgó lóversenyen elért helyezésétől független díjfizetésre kerül sor.”
- 19 A Bíróság tehát három esettel kapcsolatban foglalt állást, amelyekben a tevékenységeket „nevezési és startdíjak megfizetésével” (első eset, a Bíróság ítéletének 35. pontja), „díjazással” (második eset, a Bíróság ítéletének 36. és azt követő pontjai) vagy „pénzdíjjal” (harmadik eset, a Bíróság ítéletének 39. pontja) ellentételezik. A Bíróság e tekintetben három megfontolással indokolta döntését.
- 20 A Bíróság ítéletének 35. pontja szerint a versenyszervező által nyújtott és a ló tulajdonosa számára a ló versenyen való részvételét lehetővé tévő szolgáltatás nem képezheti valamely ló lóversenyen való részvételének mint az említett tulajdonosa által a lóversenyszervező részére történő úgynevezett „rendelkezésre bocsátásának” tényleges ellenértékét. A Bíróság ezt egyrészt azzal indokolja, hogy a lóversenyen való részvétel engedélyezését a nevezési és startdíjak megfizetésével ellentételezik, amivel a Bíróság az első esettel kapcsolatban is állást foglal. Másrészt a ló értékében – például megfelelő helyezés esetén – bekövetkezett esetleges növekedés nehezen számszerűsíthető és bizonytalan.
- 21 A második esettel kapcsolatban a Bíróság az ítéletének 36. és azt követő pontjaiban „másodsor” kifejti, hogy nem lehet úgy tekinteni, hogy a ló rendelkezésre bocsátásához tényleges ellenérték kapcsolódik, amennyiben a

tulajdonos kizárólag a versenyen elért megfelelő helyezés esetén részesül díjazásban. Ugyanis nem a ló rendelkezésre bocsátása, hanem a versenyen elért meghatározott eredmény, vagyis a ló megfelelő helyezése az, ami díjazással jár, amely ezáltal bizonyos szintű bizonytalanságot hordoz magában. Ezenkívül ellentétes a Bíróság ítélkezési gyakorlatával, ha a rendelkezésre bocsátás adóköteles ügyletnek való minősítését a ló által a versenyen elért eredménytől teszik függővé. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint a „szolgáltatásnyújtás” fogalma objektív jellegű, és az ügyletek céljától és eredményétől függetlenül alkalmazandó.

22 A Bíróság a harmadik esettel kapcsolatban az ítéletének 39. pontjában foglalja állást. Eszerint „harmadszor” csak a ló rendelkezésre bocsátásáért fizetendő, az elért helyezéstől független pénzdíj fizetése esetén más a helyzet.

23 b) A BFH (szövetségi pénzügyi bíróság) ezt követő ítélkezési gyakorlata

24 A díjazással történő ellentételezést (második eset) illetően a BFH (szövetségi pénzügyi bíróság) a Baštová ítéletet (EU:C:2016:855) követően két esetcsoporttal kapcsolatban foglalt állást. A BFH (szövetségi pénzügyi bíróság) e tekintetben egyrészt a díjazásnak a versenyszervező és a lótulajdonos közötti viszonyban történő fizetése esetében csatlakozott a Bíróság álláspontjához (a BFH [szövetségi pénzügyi bíróság] 2018. augusztus 2-i ítélete – V R 21/16, Sammlung der Entscheidungen des Bundesfinanzhofs [a Bundesfinanzhof {szövetségi pénzügyi bíróság} határozatainak tára] – a továbbiakban: BFHE – 262., 548. o., Bundessteuerblatt [szövetségi adóügyi közlöny] II 2019., 339. o.).

25 Másrészt a BFH (szövetségi pénzügyi bíróság) a 2020. június 10-i ítéletében – XI R 25/18 (BFHE 270., 181. o., 45. pont) – a Baštová (EU:C:2016:855) ítéletben a versenyszervező és a lótulajdonos közötti viszonytal kapcsolatban szereplő értékelést a lótulajdonos és a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa közötti viszonyra alkalmazta abban az esetben, ha a lótulajdonos a díjazás felét a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosára engedményezi: „Legalábbis a jelen ügyben szóban forgó típusú esetekben, amelyekben a szolgáltatást nyújtó [azaz a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa] maga vesz részt a versenyen, és annak a díjazásnak egy részét, amelyet a versenyen saját maga által elért eredményért harmadik személy [azaz a lótulajdonos] részére fizetnek, harmadik személy kapja meg, a II.2.e. pontban említett okokból a Bíróság okfejtései megfelelően érvényesek [a Bíróság Baštová ítéletének ismertetése, EU:C:2016:855, 37–40. pont] (más álláspont: az FG Münster [münsteri pénzügyi bíróság, Németország] 2019. szeptember 9-i ítélete – 5 K 2510/18 U, juris, 52. pont). A kifizetés ebben az esetben is a szolgáltatást nyújtó által a versenyen elért eredményért történik, jóllehet a kifizetést jogi szempontból nem maga a szervező, hanem egy olyan harmadik személy teljesíti, aki a díjazást a szervezőtől kapta. A díjazás nem a szolgáltatást nyújtó által teljesített egyéb (adott esetben adóköteles) szolgáltatásokért járó kifizetés. Ennélfogva e díjazás nem tartozik e szolgáltatások ellenértékének körébe, és nem számít be az egyéb adóköteles szolgáltatások adóalapjába.” Ezenkívül nem

releváns az a kérdés, hogy a lovak versenyeztetésére és kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa „különálló szolgáltatásokat nyújtott-e a lótulajdonosok részére” (a BFH [szövetségi pénzügyi bíróság] ítélete, BFHE 270., 181. o., 1. és 46. pont).

26 3. Az értelmezési kérdésről

27 a) Nincs közvetlen kapcsolat az ellenérték és a szolgáltatás között

28 A jelen ügyben a felperest versenyen való nyertes részvétel esetén nem illeti meg díjazáshoz való saját jog a versenyszervezővel szemben. A versenyszervezővel szemben csak a lótulajdonos jogosult díjazásra. Ennélfogva a felperes tehát csak annyiban szerez díjazáshoz való jogot, amennyiben a lótulajdonos a díjazás iránti követelést rá engedményezi, ami a jelen ügyben a felperes és az egyes lótulajdonosok között fennálló jogviszonyok keretében felerészben történt meg.

29 A BFH-nak (szövetségi pénzügyi bíróság) a BFHE 270. számának 181. oldalán közzétett ítélete (lásd a fenti II.2.b. pontot) szerint a jogvita tárgyát képező ügyben abból lehet kiindulni, hogy a a Bíróság Baštová ítéletében (EU:C:2016:855, lásd a fenti II.2.a. pontot) szereplő második esettel kapcsolatos értékelés nem csak az ebben az ítéletben közvetlenül eldöntött azon esetre vonatkozik, amikor a versenyszervező a lótulajdonos részére fizeti ki a díjazást, hanem azt arra az – ehhez képest önálló – esetre is alkalmazni kell, amikor a lótulajdonos e díjazás egy részét a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosának juttatja az utóbbi által nyújtott egységes szolgáltatásért (a lovak elhelyezése, felkészítése és versenyeztetése).

30 Ha ez így lenne, akkor a versenyrendező és a lótulajdonos közötti szolgáltatási jogviszony esetleg kizorítaná az ettől elkülönítendő, a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa és a lótulajdonos közötti szolgáltatási jogviszonyt annyiban, hogy a helyezéstől függő díjazás nem lehet a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa által a lótulajdonos részére nyújtott szolgáltatás ellenértéke, amennyiben a lótulajdonos engedményezi a lova helyezése alapján őt megillető díjazást. Ebben az esetben a szóban forgó szolgáltatási jogviszonyban egy másik szolgáltatási jogviszony e tekintetben kizárná a szolgáltatás és az ellenérték között fennálló, a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján szükséges közvetlen kapcsolatot.

31 b) A díjazás engedményezése mint a szolgáltatás ellenértéke

32 Mindazonáltal az eljáró bírósági tanács számára kétségesnek tűnik, hogy a díjazással kapcsolatos, a versenyszervező és a lótulajdonos közötti viszonyra vonatkozó értékelést a lótulajdonos és a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa közötti viszonyra alkalmazzák.

33 Ezek a kétségek abból adódnak, hogy a Bíróság Baštová ítéletéből (EU:C:2016:855) nem állapítható meg kellően egyértelműen, hogy a Bíróság az ellenérték hiányával vagy a szolgáltatás hiányával indokolja-e az értékelését. Ha a Bíróság Baštová ítéletét (EU:C:2016:855) úgy kell érteni, hogy a szolgáltatás

hiánya mérvadó, ebből a jelen ügy szempontjából az következik, hogy a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében meg kell állapítani az ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtást. A jelen ügy körülményei között a helyezéstől függő díjazás felének a lótulajdonos által a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosára történő engedményezése olyan feltételnek minősül, amelytől a versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa a szolgáltatásának (a lovak elhelyezése, felkészítése és versenyeztetése) nyújtását függővé teszi, és amely ezáltal a szükséges közvetlen kapcsolatban áll e szolgáltatással (lásd ebben az értelemben továbbá: a Bíróság 2003. június 19-i First Choice Holidays ítélete, C-149/01, EU:C:2003:358, 32. és 33. pont).

- 34 E kérdés megválaszolása során figyelembe kell venni, hogy a Bíróság a Baštová ítélet (EU:C:2016:855) 35. pontjában azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy olyan szolgáltatásról van-e szó, amelyet ellenértékként egy másik szolgáltatással ellentételeznek (csere és más hasonló ügyletek esetén fennálló ilyen helyzetekkel kapcsolatban lásd: a Bíróság 2013. szeptember 26-i Serebryannay vek ítélete, C-283/12, EU:C:2013:599, 38. és azt követő pontok). A Bíróság erre nemleges választ ad. Eszerint, „először is”, a versenyszervező által nyújtott és a ló tulajdonosa számára a ló versenyen való részvételét lehetővé tevő szolgáltatás nem képezheti valamely ló lóversenyen való részvételének mint az említett tulajdonosa által a lóversenyszervező részére történő úgynevezett „rendelkezésre bocsátásának” tényleges ellenértékét. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint ez nem befolyásolja a jelen ügy értékelését.
- 35 A Baštová ítélet (EU:C:2016:855) 36. és azt követő pontjaiban található további indokolás ellentmondásosnak tűnik. A Bíróság egyrészt kifejti, hogy nincs szó a rendelkezésre bocsátásáért nyújtott tényleges ellenszolgáltatásról, ha a tulajdonos csak a versenyen elért megfelelő helyezés esetén részesül díjazásban. Ez arra utal, hogy a Bíróság az ellenérték (mint ellenszolgáltatás) hiányából indul ki.
- 36 A Bíróság ezt aztán másrészt azzal indokolja, hogy nem a ló rendelkezésre bocsátása, hanem a versenyen elért meghatározott eredmény, vagyis a ló megfelelő helyezése az, ami díjazással jár, amely ezáltal bizonyos szintű bizonytalanságot hordoz magában. Ez arra utal, hogy a szolgáltatás hiányát kell figyelembe venni. Ennek megerősítéseként értékelhető, hogy a Bíróság a következtetését a továbbiakban azzal indokolja, hogy amennyiben a rendelkezésre bocsátás adóköteles ügyletnek való minősítését a ló által a versenyen elért eredménytől teszik függővé, ez ellentétes a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatával, amely szerint a „szolgáltatásnyújtás” fogalma objektív jellegű, és az ügyletek céljától és eredményétől függetlenül alkalmazandó (a Bíróság Baštová ítélete, EU:C:2016:855, 38. pont).
- 37 Az eljáró bírósági tanácsnak tehát kétségei vannak a héairányelvnek a Bíróság Baštová ítéletével (EU:C:2016:855) értelmezett 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának jelentését illetően, ami szükségessé teszi a Bíróság elé terjesztést.

38 4. A relevanciáról

- 39 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés releváns az ügy eldöntése szempontjából. Az FG (pénzügyi bíróság) által tett ténybeli megállapítások alapján, amelyek – a felülvizsgálati kérelemben foglalt, ez ellen irányuló kifogások hiányában – kötelezőek a jelen felülvizsgálati eljárásra nézve (az FGO 118. §-ának (2) bekezdése), megállapítható, hogy a felperes mint egy versenylovak kiképzésére szolgáló istálló tulajdonosa olyan egységes szolgáltatást nyújtott, amely magában foglalja a lovak elhelyezését és felkészítését, valamint a versenyeken való részvételt. Ezért a szolgáltatáscsomagért egyrészt az adott ló tulajdonosa megtérítette a felperes számára a tartással, a versenyekkel, a szállítással, a patkolókováccsal és az állatorvossal kapcsolatos költségeket, másrészt a felperes megkapta a versenyekből származó bevételek felét. Ez az értékelés összhangban van a Bíróság által az egységes szolgáltatásnak a több szolgáltatástól való elhatárolására vonatkozóan megállapított jogelvekkel (lásd például: a Bíróság 2019. szeptember 4-i KPC Herning ítélete, C-71/18, EU:C:2019:660, 34. és azt követő pontok).
- 40 Ha a Bíróság Baštová ítéletét (EU:C:2016:855) úgy kell érteni, hogy az ellenérték hiánya a mérvadó, akkor az FG (pénzügyi bíróság) által elvégzett jogi értékelés a BFH-nak (szövetségi pénzügyi bíróság) a BFHE 270. számának 181. oldalán közzétett ítéletének (lásd a fenti II.2.b. pontot) megfelelően tévesnek bizonyulhat. Ebben az esetben a felperes felülvizsgálati kérelme alapján az FG (pénzügyi bíróság) ítéletét hatályon kívül kell helyezni, és a keresetnek helyt kell adni.
- 41 Ezzel szemben, ha a Bíróság Baštová ítéletének (EU:C:2016:855) megfelelően a szolgáltatás hiánya releváns, akkor az FG (pénzügyi bíróság) ítélete helyesnek bizonyul, és így a felperes felülvizsgálati kérelme megalapozatlan. Ennek oka, hogy a Baštová ítélettel (EU:C:2016:855) ellentétben a jelen ügyben nem csak olyan szolgáltatásról van szó, amelyet a versenyen elért meghatározott eredményért, vagyis a ló megfelelő helyezéseért fizetnek, és amely ezáltal bizonyos szintű bizonytalanságot hordoz magában. Ehelyett a jelen ügy egy – lovak elhelyezéséből, felkészítéséből és versenyeztetéséből álló – egységes átfogó szolgáltatásra vonatkozik. Ez a szolgáltatás teljes egészében mentes a bizonytalanságtól, mivel az csak a versenyeken való részvétel részterületét érinti. Mivel egységes átfogó szolgáltatásról van szó, a díjazás felét nem a versenyen elért meghatározott eredményért, hanem az ezen eredménytől független (elhelyezésből, felkészítésből és versenyeztetésből álló) átfogó szolgáltatásért engedményezik. A felperes ezt az egységes szolgáltatást a versenyeken elért eredményektől függetlenül nyújtotta. Így olyan szolgáltatásnyújtásról van szó, amely – amint azt a Bíróság megköveteli – objektív jellegű. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a díjazás engedményezésének terjedelme e tekintetben nem releváns.
- 42 Ezt támasztja alá a valós gazdasági és kereskedelmi tartalom figyelembevétel is, amely a közös héarendszer alkalmazásának egyik alapvető követelménye (a Bíróság 2019. május 2-i Budimex ítélete, C-224/18, EU:C:2019:347, 27. pont; a Bíróság 2020. június 18-i KrakVet Marek Batko ítélete, C-276/18, EU:C:2020:485, 61. pont). Eszerint azt kell feltételezni, hogy a díjazás felerészben

történő engedményezésének célja a felperes átfogó szolgáltatásának ellentételezése, és ezenkívül a felek abból indultak ki, hogy hosszú távon díjazásra fognak szert tenni.

43 5. Az előzetes döntéshozatalra utalás jogalapjáról

44 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztése az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkén alapul.

45 6. Az eljárás felfüggesztéséről

46 [omissis][nemzeti eljárási szabályok]

MUNKADOKUMENTUM